

[Niels Frederiksen.]

dringsforslag kunde føre til den Tilstand, at saa havde man saneret Forholdene i de sønderjyske Landsdele paa en saadan Maade, at man med Rette kunde sige, at nu skulde det være Slut, nu maatte de, der ikke kunde klare sig selv, gaa fra, saa var der efter min Mening en Baggrund for et stort Offer, men dette er ikke Tilfældet. Jeg vil gerne have Lov at belyse min Paastand med følgende Eksempel. Hvis man tager en Landbruger i Sønderjylland, der har en Formue paa 150 000 Kr., fordi han har en Gaard med 500 000 Kr.s Panteværdi og Prioriteter paa 350 000 Kr., saa faar han forørende 105 000 Kr. Han kunde klare sig uden, og han faar en stor Gave. Men saa gaar jeg til dem, der sidder med en Prioritetsgæld, der er 50 pCt. over Ejendomsskylden, og af saadanne kan vi pille Tusinder af sønderjyske Landbrugere ud. De vil efter Det konservative Folkepartis Forslag faa en Forøring paa 30 pCt. af Førsteprioriteten, de vil efter denne Nedskrivning af Gælden sidde med 30 pCt. over Ejendomsskylden. Og saa siger man til den unge Landmand: Hvis du ikke kan klare dig og forrente mere end Panteværdien af din Ejendom under de nuværende Forhold, er det Bevis for, at du er udygtig, og saa skal du smides ud!

Derimod vil Virkningen af Regeringens og Flertallets Forslag være den, at den sidstnævnte Landmand i Sønderjylland faar to Aar at arbejde i, hvor han skal forrente Ejendomsskylden og ikke mere, og hvis han kan gøre det i to Aar, har han bevist, at han har gjort sit bedste for at drive sin Ejendom ordentligt og klare sit Hjem.

Jeg vil derfor gerne over for det høje Ting fremsætte den Paastand, at det, der er det gale ved Det konservative Folkepartis Forslag, er, at det ikke paa nogen Maade i sin Virkning giver det sønderjyske Landbrug en Prøvetid, men giver en kolossal Forøring ganske tilfældigt mellem sønderjyske Landmænd, og jo mere velhavende de er dernede, jo flere Penge faar de; og der er ikke det fjerneste, der hindrer, at Belaaningen derefter fortsættes.

Af disse Grunde maa jeg indtrængende anbefale at stemme imod Det konservative Folkepartis Forslag, det er efter min Mening umuligt, og det er ogsaa urimeligt.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Det ærede Medlem Hr. A. Svensson mente ikke, at de Konservative havde betegnet det, der tidligere var sket, som Uret mod Sønderjylland, og henviste til, at der i Be-

tænkningen staar, at der var begaaet Fejl. Ja, det er rigtigt nok, der staar endda to Gange, at der er begaaet Fejl: „bøde paa Fortids Fejl“, „raade Bod paa Fejlene“. Mener det ærede Medlem da ikke, at den Fejl, der er begaaet, er, at Sønderjyderne ikke har faaet saa meget, som de skulde? Det ærede Medlem kan vel ikke mene, at den Fejl er begaaet, at de har faaet for meget? Men hvis Fejlen gaar ud paa, at de har faaet for lidt, er det det samme som, at der er øvet Uret. Over for denne Betragtning har jeg Lov til at sige: Det er en Flothed, der udvises her.

Det ærede Medlem vilde sige, at vi kunde blot tage de 100 Mill. Kr., som Statsgælden er blevet formindsket med ved Dollarens Fald. Det er en ny Politik fra konservativ Side. (A. Svensson: Saaledes sagde jeg ikke!). Saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem. Det forekommer mig, at det ærede Medlem talte noget om, at Dollaren var gaaet ned, og derved var vor Statsgæld ogsaa gaaet ned. Jeg erindrer om, at da jeg for et halvt Aar siden fremlagde Finanslovsforslaget og ikke havde optaget et Beløb paa 12—15 Mill. Kr. til Kurstab, fordi vor Stilling var blevet daarligere ved Kronefaldet, var der nogle Blade, som skrev, at det var et falsk Budget, jeg havde fremlagt. Nu vil det ærede Medlem have, at jeg skal gaa videre ad den Vej. Jeg tror, det er noget vanskeligt at tilfredsstille Folk, og i alt Fald agter jeg ikke at benytte de 100 Mill. Kr., her er Tale om, til det Formaal, de Konservative har foreslaaet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. Svensson har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Svensson: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen opererer stadig væk med sønderjyske Landbrugere, som er velhavende og efter vort Forslag faar forøret saa meget mere, end de har i Forvejen. Jeg vil sige, at velhavende Landbrugere er der ikke mange af nede hos os lige saa lidt som andre Steder i Landet. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at vort Forslag havde den afgørende Mangel, at det gav ikke den Prøvetid, der skulde til, for at det kan vise sig, hvem der fortjener at blive ved deres Ejendom, og hvem der ikke fortjener at blive ved deres Ejendom. Jeg vil dertil svare, at vort Forslag giver den økonomiske Basis, ved Hjælp af hvilken den sønderjyske Befolkning kan gaa med ind under de generelle Foranstaltninger, der senere maatte blive truffet for